

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: **Megalakult a főváros dalárdája**

Forrás: .....

Magyarország

Bp.

(Helv)

1920. V. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

784.96

Hely

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s.

Megalakult a főváros dalárdája

Énekelnek a tanácsnokok s az árvaszéki jegyzők — Százharminctagu kar városi tisztviselőkkel — Nagy hangversenyt rendeznek május 29-én

Budapest, május 21.

(A Magyarország tudósítójától.) A főváros tisztviselői és tisztviselőnői, valamint a városi tanítók és tanítónők érdekes, lelkes és művészi vállalkozásba kezdtek. Körülbelül hat hónappal ezelőtt újjáalakították a fővárosi dalárdát, melyet 1913-ban szervezett meg néhai Sztojanovics Jenő, s mely egészen a háború töréséig működött. A városi énekkart Kacsóh Pongrác dr., a főváros zenetanfolyamainak főigazgatója szervezte meg és az adminisztratív munkálatok igen nagy részét Gerlóczy Tamás műszaki főtanácsos vállalta magára. Buzgó, lankadatlan és hozzáértő munkájuknak rövid idő alatt meglett a gyönyörű eredménye. Az énekkar százharminc tagból áll és ezek kivétel nélkül fővárosi tisztviselőkből, tanítókból és tanítónőkből állnak. Valósággal csodálatraméltó az a lelkesedés, amellyel a dalárda ügyének szolgálatába állottak. Kishivataltanok és magasrangú tisztviselők, tanácsnokok, főjegyzők, árvaszéki ülnökök, gyakran korukat meghazudtoló buzgalommal járnak el a próbákra és lankadatlan szorgalommal készülnek az énekkar első nyilvános hangversenyére, amelyet május 29-én tartanak a Vigadó nagytermében.

Munkatársunk jelen volt a dalárda egyik próbáján, mely a pedagógiai szeminárium nagytermében folyt le. Már jóval a próba megkezdése előtt gyülekeztek az énekkar tagjai. Egymásután érkez-

nek hölgyek és urak, vidám mosoly ül arcukon, látszik rajtuk, hogy a hivatalos órák fáradtsága után jól esik egy kis éneklés. Mikor Kacsóh Pongrác megérkezik, olyan fegyelemmel állnak sorba, mint-ha iskolásgyerekek lennének és a próba alatt kiderül, hogy nincsen színházi kórus, melyben olyan nagy diszciplína uralkodnék, mint itt a tisztviselők között. Az énekkar hanganyaga elsőrangú. Ez különösen a hölgyekre vonatkozik, kiknek legnagyobb része okleveles énektanárnő. A férfiaknál mutatkozó nehézséget Kacsóh Pongrác bámulatos könnyedséggel győzte le. A próbák kezdetén szisztematikus hangképző gyakorlatokat végeztek velük és ezeknek meg is volt a kívánt eredménye. A dalárda ma már kifogástalanul működik. Hat hónap óta egyetlenegy próba sem maradt el. Négy hónapig dermesztő hidegben próbáltak. Az utolsó egy hónap alatt pedig elviselhetetlen kánikulában. De ez nem lehetett a munkakedvüket.

Kacsóh Pongrác fáradhatatlanul vezeti a munkát. Külön próbálja az egyes szótamokat, a legkisebb részleteket is gondosan lecsiszolja. Valóságos művészi szenzációja lesz az énekkarnak a „Himnusz” és a „Szózat” előadása, melyre egészen új betanulás alapján készülnek. A dalárda programjában helyet foglal az „Ordeste Fideles” és Arcadelt „Ave Mariája”. Egy Schubert szerenádban leheletzerű finomságokat érnek el s Cui egy nótturnója megkapó hatással bontakozik ki.

Még késő délután is folyik a próba. Az énekesek egy pillanatra sem ernyednek el. Szinte vigasztaló nézni a nagy lelkesedést és együttműködést. Az emberek megfellekedznek mindenről és csak énekelnek. S ez igazán áldás ma, mikor az énekszó olyan ritka. Különösen a tisztviselők között.

háziyomdaja 1919.